

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Luksemburg

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

1) Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest mniejsza niż 15 000 euro lub równa tej kwocie, właściwy jest sąd pokoju (*juge de paix*):

Justice de paix de Luxembourg (Sąd Pokoju w Luksemburgu)

Cité Judiciaire, Bâtiment JP, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Justice de paix d'Esch-sur-Alzette (Sąd Pokoju w Esch-sur-Alzette)

Place Norbert Metz

L-4006 Esch-sur-Alzette

Justice de Paix de Diekirch (Sąd Pokoju w Diekirch)

Bei der Aaler Kiirch

L-9201 Diekirch

2) Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest większa niż 15 000 euro, właściwy jest prezes sądu okręgowego (*Président du tribunal d'arrondissement*):

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Sąd Okręgowy Luksemburga)

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Tribunal d'arrondissement de Diekirch (Sąd Okręgowy w Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Organem właściwym do uzyskiwania informacji o rachunku jest Komisja Nadzoru Sektora Finansowego (Commission de Surveillance du Secteur Financier).

Commission de Surveillance du Secteur Financier

283, route d'Arton

L-1150 Luxembourg

Tel. +352 26251-1

Faks: +352 26251-2601

E-mail: direction@cssf.lu

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Metodę uzyskiwania informacji o rachunku określono w art. 14 ust. 5 lit. a), tj.:

„zobowiązanie wszystkich banków działających na jego terytorium do ujawnienia, na wniosek organu ds. informacji, czy dłużnik posiada w nich rachunek”.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

– Prezes sądu okręgowego lub sędzia wyznaczony w jego zastępstwie, orzekający jak w postępowaniu uproszczonym (*siégeant comme en matière de référé*) , rozpoznaje środki zaskarżenia od orzeczeń sądu pokoju:

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Sąd Okręgowy Luksemburga)

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Tribunal d'arrondissement de Diekirch (Sąd Okręgowy w Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

– Sąd apelacyjny (*Cour d'appel*) orzekający jak w postępowaniu uproszczonym jest właściwy do rozpoznawania zażaleń na postanowienia prezesa sądu okręgowego:

Cour d'appel

Cité Judiciaire, Bâtiment CR, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Właściwym organem są komornicy (*huissiers de justice*).

Komornika można wyszukać na stronie: [Luksemburskiego Stowarzyszenia Komorników](#) (Chambre des huissiers de justice de Luxembourg).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Właściwym organem są komornicy (*huissiers de justice*).

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

W świetle prawa luksemburskiego rachunek wspólny (*compte joint*) może co do zasady podlegać zabezpieczeniu (*saisie conservatoire*).

Rachunki wspólne działają zgodnie z zasadą solidarności wierzycieli (*solidarité active*).

Zastosowanie mają art. 693 nowego kodeksu postępowania cywilnego (Nouveau Code de Procédure Civile) i art. 1197 kodeksu cywilnego (Code Civil).

Przepisy nowego kodeksu postępowania cywilnego i kodeksu cywilnego można znaleźć na stronie internetowej [LEGILUX](#).

Zgodnie z prawem luksemburskim rachunek powierniczy (*compte de mandataire*) co do zasady nie może być objęty zabezpieczeniem. W tym obszarze nie ustanowiono żadnych przepisów szczegółowych.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Art. 717 nowego kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że:

„Zajęciu nie podlegają:

1. rzeczy niepodlegające zajęciu z mocy prawa;
2. świadczenia alimentacyjne (*provisions alimentaires*) zasądzone przez sąd;
3. dostępne kwoty i rzeczy uznane za niepodlegające zajęciu przez spadkodawcę (*testateur*) lub darczyńcę (*donateur*);
4. świadczenia i renty alimentacyjne (*sommes et pensions pour aliments*), nawet wówczas, gdy w testamencie (*testament*) lub akcie darowizny (*acte de donation*) nie uznano ich za niepodlegające zajęciu”.

Jeżeli chodzi o „1. rzeczy niepodlegające zajęciu z mocy prawa”, zastosowanie ma art. 33 zmienionej ustawy z dnia 28 lipca 2018 r. o gwarantowanym dochodzie minimalnym (*loi modifiée du 28 juillet 2018 relative au revenu d'inclusion sociale*) oraz przepisy rozporządzenia wielkoksiażęcego z dnia 27 września 2016 r. w sprawie kwot wynagrodzeń, emerytur i rent podlegających potrąceniu lub zajęciu (*règlement grand-ducal du 27 septembre 2016 fixant les taux de cessibilité et de saisissabilité des rémunérations de travail, pensions et rentes*).

Kwoty te są zwolnione z egzekucji bez konieczności występowania o to przez dłużnika.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Co do zasady bankier może pomniejszyć kwotę zabezpieczenia o koszty, które musiał ponieść z tytułu wypełnienia zobowiązań prawnych dotyczących zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Wysokość wynagrodzenia komorników sądowych określono w zmienionej ustawie z dnia 4 grudnia 1990 r. o zawodzie komornika sądowego (*loi modifiée du 4 décembre 1990 portant organisation du service des huissiers de justice*) i w zmienionym rozporządzeniu wielkoksiażęcym z dnia 24 stycznia 1991 r. określającym stawki wynagrodzenia komorników sądowych (*règlement grand-ducal modifié du 24 janvier 1991 portant fixation du tarif des huissiers de justice*).

Z odpowiednimi przepisami można zapoznać się na stronie internetowej LEGILUX:

– zmieniona ustawa z dnia 4 grudnia 1990 r. o zawodzie komornika sądowego:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>;

– rozporządzenie wielkoksiażęce z dnia 24 stycznia 1991 r. określające stawki wynagrodzenia komorników sądowych:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>.

Wersję skonsolidowaną zaktualizowano 2 października 2021 r. Art. 16 zmienionego rozporządzenia wielkoksiażęcym z dnia 24 stycznia 1991 r. zmieniono rozporządzeniem wielkoksiażęcym z dnia 21 czerwca 2023 r.: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

Doręczanie pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych podlega jednorazowej opłacie w stałej wysokości 165 euro zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/1784 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) (wersja przekształcona).

Opłaty i honoraria: zastosowanie mają przepisy zmienionego rozporządzenia wielkoksiażęcym z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i honorariów należnych pełnomocnikom i adwokatom (*règlement grand-ducal modifié du 21 mars 1974 concernant les droits et émoluments alloués aux avoués et aux avocats*).

Z odpowiednimi przepisami można zapoznać się na stronie internetowej LEGILUX:

[rozporządzenie wielkoksiażęce z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i honorariów należnych pełnomocnikom i adwokatom – Legilux \(public.lu\)](#).

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie dotyczy.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sądem właściwym do rozpoznania środka odwoławczego jest:

- Artykuł 33 (środek odwoławczy przeciwko nakazowi zabezpieczenia):
- sąd pokoju orzekający jak w postępowaniu uproszczonym albo
- prezes sądu okręgowego lub sędzia wyznaczony w jego zastępstwie orzekający jak w postępowaniu uproszczonym [zob. art. 50 ust. 1 lit. a)].
- Artykuł 34 (środek odwoławczy przeciwko wykonaniu nakazu zabezpieczenia):
- sąd pokoju orzekający jak w postępowaniu uproszczonym albo
- prezes sądu okręgowego lub sędzia wyznaczony w jego zastępstwie orzekający jak w postępowaniu uproszczonym.

Zastosowanie mają przepisy dotyczące ustalania właściwości przewidujące kryterium *ratione valoris* zawarte w nowym kodeksie postępowania cywilnego.

Odpowiadają one przepisom dotyczącym ustalania właściwości przewidującym kryterium *ratione valoris*, o których mowa w punkcie poświęconym art. 50 ust. 1 lit. a) powyżej.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

– Prezes sądu okręgowego lub sędzia wyznaczony w jego zastępstwie, orzekający jak w postępowaniu uproszczonym, rozpoznaje środki zaskarżenia od orzeczeń sądu pokoju.

– Sąd apelacyjny orzekający jak w postępowaniu uproszczonym jest właściwy do rozpoznawania zażaleń na postanowienia prezesa sądu okręgowego.

– Termin: 15 dni.

– Początek biegu terminu: data doręczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

W Luksemburгу opłaty sądowe określa się mianem „kosztów i wydatków” (*frais et dépens*):

zgodnie z orzecznictwem „wydatki”, o których mowa w art. 238 nowego kodeksu postępowania cywilnego, zasadniczo pokrywają honoraria adwokackie, wynagrodzenie komorników, wynagrodzenie biegłych, wszelkie świadczenia wypłacane świadkom, koszty tłumaczenia itp., ale nie pokrywają honorarium adwokackiego. Nowy kodeks postępowania cywilnego jest dostępny na stronie internetowej LEGILUX: http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/code/procedure_civile

Opłaty komornicze:

wysokość wynagrodzenia komorników sądowych określono w zmienionej ustawie z dnia 4 grudnia 1990 r. o zawodzie komornika sądowego i w zmienionym rozporządzeniu wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r. określającym stawki wynagrodzenia komorników sądowych.

Z odpowiednimi przepisami można zapoznać się na stronie internetowej LEGILUX:

– zmieniona ustawa z dnia 4 grudnia 1990 r. o zawodzie komornika sądowego:

<http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>;

– zmienione rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r. określające stawki wynagrodzenia komorników sądowych:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>.

Wersję skonsolidowaną zaktualizowano 2 października 2021 r. Art. 16 zmienionego rozporządzenia wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r. zmieniono rozporządzeniem wielkosiążeń z dnia 21 czerwca 2023 r.: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

W art. 16 zmienionej ustawy z dnia 4 grudnia 1990 r. o zawodzie komornika sądowego przewidziano metodę ustalania wynagrodzeń i stwierdzono, że odpowiednie szczegółowe uregulowania mają zostać określone w drodze rozporządzenia wielkosiążeń:

„Komornicy za wykonywane czynności otrzymują wynagrodzenie stałe albo wynagrodzenie według stawki godzinowej.

Stawkę za czynności komornicze oraz czas trwania i należną stawkę godzinową określa się w rozporządzeniu wielkosiążeń.

W przypadku sporów o wysokości opłat i wydatków decyduje wydział cywilny sądu okręgowego”.

Rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r. określające stawki wynagrodzenia komorników sądowych kilkakrotnie zmieniono.

Z wersją skonsolidowaną tego rozporządzenia można zapoznać się na stronie internetowej LEGILUX:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>.

Wersję skonsolidowaną zaktualizowano 2 października 2021 r. Art. 16 zmienionego rozporządzenia wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r. zmieniono rozporządzeniem wielkosiążeń z dnia 21 czerwca 2023 r.: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

Wersję skonsolidowaną zaktualizowano 2 października 2021 r.

We wspomnianym rozporządzeniu wielkosiążeń określono wysokość opłat pobieranych przez komorników. Na opłaty te składa się stawka podstawowa (art. 2–5), koszty podróży (art. 6 i 7), inne opłaty, takie jak opłata za pobranie kwot (*droit de recette*) lub opłata pobierana przez komornika przy zaliczkowej spłacie długu (*droit d'acompte*) (art. 8–11), faktycznie poniesione koszty (art. 12 i 13) oraz podwyżki stawki stałej i stawki godzinowej (art. 15).

Średni koszt doręczenia pisma wynosi 120–180 euro na adresata i obejmuje wszystkie podatki, chyba że doręczenie jest szczególnie utrudnione lub pismo jest bardzo dużych rozmiarów.

Doręczanie pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych podlega jednorazowej opłacie w stałej wysokości 165 euro zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/1784 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) (wersja przekształcona) (art. 16 rozporządzenia wielkosiążeń z dnia 24 stycznia 1991 r.).

Honoraria adwokackie:

Zastosowanie mają przepisy zmienionego rozporządzenia wielkosiążeń z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i honorariów należnych pełnomocnikom i adwokatom.

Z odpowiednimi przepisami można zapoznać się na stronie internetowej LEGILUX:

[rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i honorariów należnych pełnomocnikom i adwokatom – Legilux \(public.lu\)](#).

Jeżeli chodzi o świadczenia wypłacane biegłym, świadkom, tłumaczom ustnym i ekspertom:

zastosowanie mają przepisy rozporządzenia wielkosiążeń z dnia 28 listopada 2009 r. w sprawie opłat sądowych (*règlement grand-ducal* du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice), z którymi można się zapoznać na stronie internetowej LEGILUX:

– [rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 28 listopada 2009 r. w sprawie opłat sądowych – Legilux \(public.lu\)](#).

Rozporządzenie to zmieniono rozporządzeniem wielkosiążeń z dnia 30 grudnia 2011 r.:

– [rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 30 grudnia 2011 r. zmieniające:](#)

1) [rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 28 listopada 2009 r. w sprawie opłat sądowych](#) oraz

2) [zmienione rozporządzenie wielkosiążeń z dnia 18 września 1995 r. w sprawie pomocy prawnej](#) (*Règlement grand-ducal* du 30 décembre 2011

modifiant: 1) le *règlement grand-ducal* du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice; 2) le *règlement grand-ducal* modifié du 18 septembre 1995 concernant l'assistance judiciaire) - [Legilux \(public.lu\)](#).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Językami akceptowanymi są język francuski i język niemiecki.

Ostatnia aktualizacja: 12/10/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.